

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Ave. HENDERSON 6628 Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četr leta \$2.00. Za Cleveland po pošti četr leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznoljubih: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50,
četr leta \$2.00.
Posamezna številka 3c.

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year. \$3.50 for 6 months,
\$2.00 for 3 months
Single copies 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1908, at the Post Office at
Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83

No. 77 Thur., April 1, 1943

Pa bi bila menda res potrebna kontrola!

Pred tedni smo brali v nekem zapisniku SANS-a, da so na seji govorili o potrebi, da bi imel SANS nekako kontrolo nad slovenskim tiskom v Ameriki. Takrat nas je tista opazka zboldila in smo se prijeli za nos. Prijeli smo se pa tudi za prste na obeh rokah, da smo jim prepričeli tipkanje "primernega" odgovora na tako opazko. Odkrito povemo, da takrat nismo mogli razumeti, kaj naj bi pomenila. Ravnino takod pa povemo danes, da se nam je začelo svitati. Pretekli dni smo ob prebirjanju senzacij, ki jih je prinašal neki slovenski časnik, nehote vzkliknili: Pa bi bila menda res potrebna kontrola!

V mislih imamo uvodnike z naslovom "Kaj se godi v Sloveniji," in posebej onega z naslovom: "Izdajalci prejemajo plačilo."

Nas ne briga, če imajo nekateri naši časnikarji posebne zveze in stike z zaupniki v krogih jugoslovanske vlade, pa naj že bo z onimi v Londonu, ali s temi v New Yorku in Washingtonu. Ako dobivajo ukradena zaupna poročila iz starega kraja na vpogled ali v prepisih, mi jih nismo nevoščili. Kot javna pozornica smo pa proti temu in to tudi povemo, da bi kdorkoli takoj zaupna, z uradnih miz izmanknjena poročila dajal v javnost in ž njimi napravljil senzacijo. S takim početjem v prvi vrsti kaže umazano nekolegjalnost do svojih tovarishev v drugih uredništvih, ki nimajo zvez s takimi podtalnimi nečednimi početji in morajo ostati navezani z golj na uradne objave vladnih agencij. Zato ne morejo postreči s posebnimi senzacijami in ostajajo v okvirju "enako za vse."

V drugi vrsti je tako početje nečedno radi informiranja javnosti, ki že tako ni posebno na jasnem glede resničnega stanja v stari domovini. Taka izjema med časnikarji, ki dobijo "po strani" kako poročilo, se niti ne zadovolji s tem, da bi se poročilo samo priobčilo, kakor je. Nalašč podčerta go tove stavke, ki igrajo v roke NJEGOVI propagandi, druge ki so v resnicu vse bolj poučni za spoznavanje pravega položaja, pa pusti v navadnem tisku. Še bolj ko to prisransko podčrtavanje pa skazi vtič dodajanje lastnih "uredniških komentarjev" v oklepajih. Tako mora nazadnje poročilo biti natančno v duhu stališča dotičnega uredništva, pa je magari bilo v svoji prvotni obliki nekaj čisto drugega.

Mi se ne bomo spuščali v podrobnosti glede dotičnih poročil, zakaj mi nismo videli originala in ne poznamo okolnosti, v katerih so poročila nastala. Prav radi priznamo, da nismo v stanu presoditi veljavnosti poročil samih, pa tudi ne dodejanih "okraskov" uredništva. Niti tega ne vemo, kdaj so bila poročila odposlana, še manj pa kdo jih je poslal in komu. Nam je dovolj, da vemo, da niso bila namenjena za javnost. Toliko si lahko mislimo, čeravno živimo v dvajsetem stoletju, da gotove stvari ne spadajo v javnost, spadajo pa na pisalne mize raznih javnih delavcev. Zato ne zamerimo niti Washingtonu niti Londonu in tudi ne raznim zastopnikom Jugoslavije, če nam ne pošlejo vsega za natis v listu, kar vedo in jim je bilo zaupano. Zato se ne bomo spuščali v kako polemik radi načina, kako je dotični urednik naši javnosti predstavil ona poročila, le načelno smo se želeli pobaviti s to zadevo.

Uvodnika z naslovom "Izdajalci prejemajo plačilo," ki je baje vzet iz "Slovenskega poročevalca" in je moral prav na enak zahrbten način začeti v dotično uredništvo in od tam v list, pa sploh ne moremo smatrati za kaj več ko prav umazano propagando. O njem velja isto kot o "poslanici" dr. Mikuša: preveč je prozorno! Kakor da bi ostali svet prav ničesar ne vedel na primer o rajnem dr. Ehrlichu! Bilo bi preneumno zavračati tako blatno vodovje! Saj mora vsak pa-meten človek takoj sam vidi, da je več blata ko vode! Stavimo, da te vrste propaganda niti v starem kraju ne more vleči klub vsem zmešnjavam, ki so tam od dne do dne veče. Mi smo pa vendar še v čisto urejenih razmerah in lahko trezno mislimo. Po našem mnenju bi se morali prav krepko pritožiti pri tistem uredništvu oni naši rojaki, ki so se zagrili v partizansko stvar tako globoko, da vidijo na njej vse v najbolj rožnatih svetlobi, vse drugo pa v najbolj umazanih miakuži. Bolj ko vse drugo, kar smo doslej brali in slišali, nam morajo takele reči pokazati, da so v partizanskih vrstah — poleg resnih ljudi, cesar ne tajimo — tudi prečudno nizkotni izročki. Ali ni velika nevarnost, da po takih poročilih pada še večja senca na celokupno gibanje?

Nekaka kontrola bi bila končno v resnicu potrebna. Najprej bi pa priporočali nekaterim našim tovarisem v uredništvi malo več SAMOkontrole. Toda ker se bojimo, da bo vsaj v enem uredništvu tako priporočilo naletelo na gluha ušesa, smo pa primorani iti malo dalje in se obrniti na drugačno inšanco.

Ta inšanca so tisti odgovorni faktorji v jugoslovenskem vladnem zastopstvu, ki so si pustili ukrasti zaupna poročila in so tako prišla v tisk. Mi skušamo razumeti in mislimo, da celo res razumemo, zakaj je bolje, da take reči niso razposlane v objavo vsem časopisom. Toda če je tako prav, potem je edino prav tudi to, da se čuvajo v uradnih krogih tihotapev, pa naj bodo že na visokih stolih ali nizkih stolčih.

BESEDA IZ NARODA

Drugi poziv na kampanjo za nakup bondov

Pred nekaj dnevi sem naslovil kot prvi poziv za veliko kampanjo ogromne vsote 13 milijard. To povelje je izdala naša vlada in pričakuje, da ga bomo kot celoten ameriški narod tudi sprejeli in izvršili. Ena velika taka kampanja se je izvršila sijajno, ljudje so se odzvali častno in pokupili mnogo več, kot je bilo odmerjeno.

PRIGLASITE SE PROSTOVOLJCI VOLJCI

Da se izvede ta ogromna kampanja, je potrebna velika organizacija, ta pa naj bi bila iz prostovoljcev, ki bi se rade volje oglasili za pomoč te dolocene dneve.

Ves teritorij cele Amerike je razdeljen tistim stanovalcem, ki bivajo v njih, okoličan. Ta je za nas, tu bivajoče, okrožje naše naselbine in sicer:

Ob jezeru in do Wade Parka, med 22. cesto in Gordon-Wade Parka. V notranjosti te meje je izročena oskrb temelj institucijam: Cleveland Trust banki, The North American banki in St. Clair Savings and Loan Co. uradnikom. Tem je naročeno, da izberejo odbore in delavce, oziroma, da naj se javijo vsi, katerim je na tem, da bo Amerika zmaga in hitreje zmaga z manjšimi žrtvami in stroški.

Ob jezeru in do Wade Parka, med 22. cesto in Gordon-Wade Parka. V notranjosti te meje je izročena oskrb temelj institucijam: Cleveland Trust banki, The North American banki in St. Clair Savings and Loan Co. uradnikom. Tem je naročeno, da izberejo odbore in delavce, oziroma, da naj se javijo vsi, katerim je na tem, da bo Amerika zmaga in hitreje zmaga z manjšimi žrtvami in stroški.

Kdor bi v takih okolnostih in za take principe vlade ne soglašal, tak se potem nikakor ne zaveda, v kako srečni deželi uživa prostost in vso udobnost, kar jih svet nudi širom zemlje.

ZAKAJ NAJ KUPIMO BONDE?

V odgovor na zgorajšnji naslov naj navedem to, kar je govorila na veliki skupščini, 1200 delegatov, v Carter Hotelu v mestu zadnjem sredo večer 25. marca, Mrs. James A. Bines, mednarodna načelnika Rdečega križa, ki je sodelovala pri ambulančni skupini ves čas, odkar se je vršila vojna z Japonci in med Kitajci. Kar je povedovala da rodoljubna žena, ki je bila tudi dvakrat ranjena in je prepotovala na ta način 18 tisoč milij, je bilo dovolj za vse poslušalce, dovolj bi bilo to tudi za to kampanjo, če bi vsi ljudje slišali njo besedo, kar je ona navedla z imeni mest in krajev in datum, kaj je doživel vojnih grozot. Poslušalci so povesili svoje glave, potri so sledili njenim izjavam, ki so bile tako preprčevalne, kakor da se znjo vred nahajamo na bojnem polju. Povedala je, kako velikokrat je bila njen oblike okrvavljen od ranjenih otrok in mater, kateri je namena, da se hitreje pride do zmage. Radi tega lahko veliko priporomore vsak, kdor iz dobre volje sledi vladnim navodilom in lojalno pomaga, kjerkoli po njegovi vesti to lahko kaj doprinese do zmage.

NUJNA POMOC V BONDIH

Denar je in bo glavni faktor in "orožje." Vlada se tega zaveda, za to si prizadeva, da bi to na lep način ljudem prepovesta, da sami radevolje pokajo svoje zanimanje in da izvedejo to, kar je po vladnem proračunu potrebno v dosegu zmage in to hitrejso zmage.

KAJ PA SO BONDI?

Bondi, katere izdaja naša vlada so, bi rekli, obveznice ali potrdila, rekli bi lahko in jih imenoval, da so delnice naše ameriške vlade, ali pa posojilni certifikati.

Saj vsi veste, da s tem, ko kupimo bond, postanemo nekak delničar naše vlade in solastnik, z drugo besedo bondi so nam morajo takele reči pokazati, da so v partizanskih vrstah — poleg resnih ljudi, cesar ne tajimo — tudi prečudno nizkotni izročki. Ali ni velika nevarnost, da po takih poročilih pada še večja senca na celokupno gibanje?

Naša misel o potrebi neke kontrole, ki nam je prišla te dni kljub prvtinem drugačnemu prepričanju, naj torej najde pot tudi v to smer!

gel po vojni, če pa vojne ne dobimo! Kaj bodo koristili milijoni tem, kateri jih držijo doma in jih ne obrnejo v namen za zmago sedaj, ko je zanje čas! "Meni," je poudarila, "na bojni fronti ne bi ves denar mogel ničesar koristiti, koristile pa bi mi obeze za ranjence, kot bi koristile vojakom moderno puške in drugo moderno orodje, da bi se vrgli napram sovražniku z uspehom, ki se polašča pokrajin ameriške lastnine in ko grozi podjarmiti še več ameriške zemlje. Za vse to pa bi denar tukaj v Ameriki lahko pripomogel in za to ste se tukaj zbrali! Ako bi imeli vi, pravi pogled v vojne razmere, bi z drugačnim zanimanjem vse storili, da bi sledili vladnim nasvetom in pomagali vladu, očetov in mater, ki so dali svoje najdražje — svojega sina — na branik domovine. Tojek vas prav prijazno vabim v upanju, da bo dvorana popolnoma napolnjena in potem bodo tudi naši vojaki veseli.

Mogoče bo kateri ali katera reka: "Kaj čem pa hodit, saj nimam svojega pri vojakih."

Srečni ste in prihranjenih vam je mnogo skrb in žalosti. Pa pride v nedeljo na ta "Card Party," da boste pomagali, da bo odposlanih čim več takih vojščkov in čim več naših vojakov razveseljenih.

Mogoče bo kateri ali katera reka: "Kaj čem pa hodit, saj nimam svojega pri vojakih."

Srečni ste in prihranjenih vam je mnogo skrb in žalosti. Pa pride v nedeljo na ta "Card Party," da boste pomagali, da bo odposlanih čim več takih vojščkov in čim več naših vojakov razveseljenih.

Mogoče bo kateri ali katera reka: "Kaj čem pa hodit, saj nimam svojega pri vojakih."

Srečni ste in prihranjenih vam je mnogo skrb in žalosti. Pa pride v nedeljo na ta "Card Party," da boste pomagali, da bo odposlanih čim več takih vojščkov in čim več naših vojakov razveseljenih.

Mogoče bo kateri ali katera reka: "Kaj čem pa hodit, saj nimam svojega pri vojakih."

Srečni ste in prihranjenih vam je mnogo skrb in žalosti. Pa pride v nedeljo na ta "Card Party," da boste pomagali, da bo odposlanih čim več takih vojščkov in čim več naših vojakov razveseljenih.

Mogoče bo kateri ali katera reka: "Kaj čem pa hodit, saj nimam svojega pri vojakih."

Srečni ste in prihranjenih vam je mnogo skrb in žalosti. Pa pride v nedeljo na ta "Card Party," da boste pomagali, da bo odposlanih čim več takih vojščkov in čim več naših vojakov razveseljenih.

Mogoče bo kateri ali katera reka: "Kaj čem pa hodit, saj nimam svojega pri vojakih."

Srečni ste in prihranjenih vam je mnogo skrb in žalosti. Pa pride v nedeljo na ta "Card Party," da boste pomagali, da bo odposlanih čim več takih vojščkov in čim več naših vojakov razveseljenih.

Mogoče bo kateri ali katera reka: "Kaj čem pa hodit, saj nimam svojega pri vojakih."

Srečni ste in prihranjenih vam je mnogo skrb in žalosti. Pa pride v nedeljo na ta "Card Party," da boste pomagali, da bo odposlanih čim več takih vojščkov in čim več naših vojakov razveseljenih.

Mogoče bo kateri ali katera reka: "Kaj čem pa hodit, saj nimam svojega pri vojakih."

Srečni ste in prihranjenih vam je mnogo skrb in žalosti. Pa pride v nedeljo na ta "Card Party," da boste pomagali, da bo odposlanih čim več takih vojščkov in čim več naših vojakov razveseljenih.

Mogoče bo kateri ali katera reka: "Kaj čem pa hodit, saj nimam svojega pri vojakih."

Srečni ste in prihranjenih vam je mnogo skrb in žalosti. Pa pride v nedeljo na ta "Card Party," da boste pomagali, da bo odposlanih čim več takih vojščkov in čim več naših vojakov razveseljenih.

Mogoče bo kateri ali katera reka: "Kaj čem pa hodit, saj nimam svojega pri vojakih."

Srečni ste in prihranjenih vam je mnogo skrb in žalosti. Pa pride v nedeljo na ta "Card Party," da boste pomagali, da bo odposlanih čim več takih vojščkov in čim več naših vojakov razveseljenih.

Mogoče bo kateri ali katera reka: "Kaj čem pa hodit, saj nimam svojega pri vojakih."

Srečni ste in prihranjenih vam je mnogo skrb in žalosti. Pa pride v nedeljo na ta "Card Party," da boste pomagali, da bo odposlanih čim več takih vojščkov in čim več naših vojakov razveseljenih.

Mogoče bo kateri ali katera reka: "Kaj čem pa hodit, saj nimam svojega pri vojakih."

Srečni ste in prihranjenih vam je mnogo skrb in žalosti. Pa pride v nedeljo na ta "Card Party," da boste pomagali, da bo odposlanih čim več takih vojščkov in čim več naših vojakov razveseljenih.

Mogoče bo kateri ali katera reka: "Kaj čem pa hodit, saj nimam svojega pri vojakih."

Srečni ste in prihranjenih vam je mnogo skrb in žalosti. Pa pride v nedeljo na ta "Card Party," da boste pomagali, da bo odposlanih čim več takih vojščkov in čim več naših vojakov razveseljenih.

Mogoče bo kateri ali katera reka: "Kaj čem pa hodit, saj nimam svojega pri vojakih."

Srečni ste in prihranjenih vam je mnogo skrb in žalosti. Pa pride v nedeljo na ta "Card Party," da boste pomagali, da bo odposlanih čim več takih vojščkov in čim več naših vojakov razveseljenih.

</

ZALOST IN VESELJE

Spisi Andrejčkovega Jožeta.

PRIPADNIKI MNOGIH NARODOV SO V AMERIŠKI VOJSKI

(Nadaljevanje z 2 strani)

način odpora proti navalu naciske brutalnosti je bil potom vojni sil Združenih narodov."

In tako je Gudni Asgeirson zapustil ribarsko obrt, ki sta joče in on vodila, in prišel v Ameriko, da se pridruži borbi za svobodo.

Ta izlanski mladenič je tipičen za mnogo tisoč mož vseh plemen, ki vsak dan gredo skozi sprejemališče za vojsko. Ko je središče v New Cumberland prelistalo svoje zapisnike za poslednji mesec, našlo je mnogo drugih dokazov za resnico, da moč Amerike je v njeni raznovrstnosti plemen.

Bil je tam izmed drugih neki Franz Strassfeld, mlad mož v starosti 22 let, ki se je rodil na Poljskem. Njegova rodbina je vedno porodila ljudi miru in vere, vojaka nikdar. Leta 1935 pa je bil Frank dijak na Nemškem.

Videl je, kako nacija ravnajo z

— "Jaz sem ga ubil, kdo pa drugi," pravi nekoliko nevoljen Aleš, "sedaj pa so mi kožo vzel, ki je vendar po vsej pravici moja."

"Nič ne de," posmeja se glavar, "kožo že dobiš zopet, po prej pa ti moram reči, da si res hraber junak, kajti moji najboljši lovci ne bi si bili upali kaj tacega. — Ali kje pa so ostali tvoji prijatelji, da so te pustili samega na lovu?"

Aleš se je domislil sedaj, da pri takovih glavarjih ni dobro preveč govoriti, česar se je že mnogokrat prepričal. "Najbrž je tudi kakov ropar," mislil si je, "in ko bi mu naznani o našej ladiji, bilo bi nevarno" Zatoraj je molčal.

"No, ne boš govoril?" pravi sejk, "kar te prašam? Vedi, da si sedaj v mojih rokah in te izpustum le, ako boš odkritosčen."

"Jaz ne bom ničesar povedal," odvrne Aleš.

"Dobro," pravi na to šejk, "zapri te bom v najtemnejšo jeko ter te pustil lakote umrešti, ako se prej ne sporoši, da boš veden, komu si se zoperstavljai."

Aleš je menil od začetka, da je to le prazno žuganje, da bi ga s tem preplašil, ali ko je sedel zvečer v temni beznici na gnjilj smrdljivi slami, prepričal se je, da je šejk le resnico govoril. Prišlo je drugo jutro, pa dobil ni še nikakoršnega jedila, le nekaj smrdljive vode mu je prinesel sužnik.

Ječa, kjer je bil zaprt, imela je samo eno okno, pa tako majčino, da mu ni bilo moč skozi zleti, toraj tudi ni bilo misliti na beg. Kaj bo tedaj začeti? Lakota vedno huje pritiska, bliža se opoldne, pa nobenega jedila ni od nikoder. Alešu je jelo gorko prihajati, ko se je spomnil, da ga morda misli šejk res toliko časa stradati, da pogine. To bi bilo strašno, lakote umrjeti!

Popoldne, ko ga je že precej po trebuhu grizlo, ali kakor po domači pravijo: ko mu je predel predel po črevih, sliši zunaj prepev znano slovensko narodno pesem:

Po Gorenjskem je fletno, K' so visče gore, So bistrí studenti, Pa bele ceste.

Kateremu slovenskemu fantu niso znane te vrstice? in tudi Aleš jih je večkrat prepeval doma ob Savi, ko je lovil ribe, ali pa po gricih, ko je pasel koze ter je njegovo petje odmetalo daleč tam unostran v gorah. — Lahko si mislimo, kako je ostrmel slišati tu slovensko petje. Menil je, da se mu le sanja, ali pa, da ga je lakota že takoj oslabila, da se mu meša v glavi. Včipnil se v noge, mel oči in prepričal se je, da ne spi. Petje se je vedno ponavljalo, — bil je moški glas.

(Dalje prihodnjič)

prostovoljno priglasil kot zrakoplovni navigator. Spominjajoč se nemških bomb v Londonu, Stanley si največ želi voditi ameriški bombardnik nad Berlin.

Na nekem vojaškem zračnem polju v Texasu so nedavno našeli sinove petnajstih Združenih narodov izmed mož, ki se vežbajo za poraz osišča. Prihajali so iz Kanade in nizozemske Sumatre, Poljske in Jugoslavije in Čehoslovake, iz Mehike in Rusije. Združeni skupaj v eni vojski, nazorno dokazujejo moč Amerike, ki je "združen narod" sam na sebi.

Nadaljnje poročilo darovcev za Rdeči križ

Po 25.00 so darovali: — Sv. Ana št. SDZ, Clevelandski Slovenci št. 14 SDZ, Marija Magdalena št. 162 KSKJ, Napredne Slovenske št. 187 SNPJ, Mr. in Mrs. M. S. Beres.

Po \$10.00: — St. Clair Grove št. 98, Louis Erste E. 68th St., Race Dairy, Mary in John Zaverl, Pauline Stampfel, August Haffner, F. F. Birk Superior in E. 55. St.

Po \$8.00: — Stanley Priatel E. 68. St.

Po \$5.00: — Honor Guards SDZ, Tončka Jevnik, John Susnik, Klub Slov. Narodnih Noš, Rosedale Dairy, Marlott Cafe,

Dr. Vincent Opaskar, Mr. in Mrs. A. Zalnick, Frank J. Mramor — St. Clair Ave., Anton Ljubi — Bliss Ave., John Gu-

stincie — Wickliffe, O. St. Ca-

therine št. 29 SZZ, John Simon-

cic, Mrs. F. Sraj E. 68. St., Mr.

in Mrs. Koncan — Bonna Ave.,

John Potokar, Tillie Boston,

John Marzlikar, Joe Vidmar —

St. Clair E. 55. St., Benno B.

Leustig, Louis Majer, Math.

Braidaich Sr.

Vsem, ki ste darovali za to

človekoljubno akcijo, se toplo

zahvaljujem, v imenu Rdečega

križa. Ako še niste darovali, se

vas prosim, da se ustavite v North

American Banki ali pa v uradu

Slov. Dobrodelen Zvezze, in od-

daste svoj dar.

"Kam greš, oče," dejala je hčerka in skor na jok ji je slo.

"Pojdi spavat, dete, kmalu se vrnem!"

"Ne hodi, oče, bled si in trese

se, lezi, skuham ti zelišč, da

pa sladek tvoj spanec."

"Umiri se, dete, in lezi, saj

pa ne grem."

"Mene je tako strah, ko ni

tebe, oče, in vedno se bojim za

te, ti pa hodiš v gozd, kjer so

volkovi in besi!"

Medtem je bila deklica legla,

oče je sedel ob njenem ležišču,

z rokami si je podpril glavo.

Svitoslavo, hčerko Krutibojevo,

pa je začel objemati sen in ko

je začul Krutiboj njenko lahko

dihanje in je videl, da spis, vstal

je in seognil zopet z medvedjo kožo in nahako je odšel iz

hiše.

Mesec je bil ravno prisijal iz-

za obraščenih vrhov gora in

razil vsevprek po dolini svoj

medel sijaj, globoko nekje v

goščavi je tulila zver, mehka

sapa je vela od juga, šumelo je

in gozdu tihio in plaho.

Krutiboj se je zavil v med-

vedovko in njegova sključena

postava je izginila v gozd. Jas-

no se je odbijala mesečina od

njegovih srebrnih las, podoben

je bil bitju, ki ni iz tega sveta.

Njegove oči so bile napol zapre-

te, polagoma so se odpirale nje-

gove uštice, mrmljal je nekaj

v brado. Počasi in ne ozirajoč

se na levo, na na desno, stope-

pal je starec skozi gozd navkreber.

Večkrat je utrujen obstal.

Visoko gori nad selom je

štrlela visoka stena proti nebu,

globok prepad je ziral pred

njo, mala steza se je vila mimo

onstran doline. Po tej stezi

stopal je sedaj Krutiboj, in

ko je bil dospel nad prepad, je

obstal in njegova sključena po-

stava se je zravnala, veter, ki

je vel iz doline, zavil se je v

njegovo brado in lasje.

Starec pa je sedel tik nad

prepdom in njegove oči so strmele v globino, veter je spodaj

šumel v gozdovju.

"Tudi jaz sem mislil, da je on Vragočrt, a on te ne pozna." Mladenci ni odgovoril in vzidnil.

"Spi," dejal je grbovec, "še daleka je najina pot!"

"Oče, oče!" viknil je mladeč.

"Umiri se," dejal je tovariš, "če še živi, ga najdeva in rešiva ali pa pogineva, Kriste namoma pomagaj!"

In sta umolknila, mladenič je iznova zaspal in v sanjah je videl obličeje Radostlavino in je sanjal, da hodi z njim po zeleni trati. A naenkrat je zapadel sng vso poljano in njena slika je izginila, zagledal je pred seboj visoko dvignjeno postavo Krutibqevo.

Potem pa je vse izginilo in mladenič ni sanjal nič več, nič več čutil.

Vlah ob njegovi strani si je bil pomel in del roko na glavo ranjenčevu in preplašen vzkliknil:

"Mrzlica, o Kriste, pomagaj!"

Na vzhodu se je delal dan.

Krutiboj.

Ko je prišel Krutiboj s hčerkom domov, vevel ji je, naj leže, sam pa je oblekel nase plašč iz medvedje kože in se odpravil.

"Kam greš, oče," dejala je hčerka in skor na jok ji je slo.

"Pojdi spavat, dete, kmalu se vrnem!"

"Ne hodi, oče, bled si in trese

se, lezi, skuham ti zelišč, da

pa sladek tvoj spanec."

"Umiri se, dete, in lezi, saj

pa ne grem."

Medtem je bila deklica legla, oče je sedel ob njenem ležišču, z rokami si je podpril glavo. Svitoslavo, hčerko Krutibojevo, pa je začel objemati sen in ko je začul Krutiboj njenko lahko

dihanje in je videl, da spis, vstal

je in seognil zopet z medvedjo kožo in nahako je odšel iz

hiše.

Mesec je bil ravno prisijal iz-

za obraščenih vrhov gora in

razil vsevprek po dolini svoj

medel sijaj, globoko nekje v

goščavi je tulila zver, mehka

sapa je vela od juga, šumelo je

in gozdu tihio in plaho.

Krutiboj se je zavil v med-

vedovko in njegova sključena

postava je izginila v gozd. Jas-

no se je odbijala mesečina od

njegovih srebrnih las, podoben

